

ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА СЪВКУПНОСТ ЩЕ НАРАСНЕ, КОГАТО ЗАЖИВЕЕМ ПО-БОГАТО

● **Кръглата маса „Застраховане на спортисти“ постави важни въпроси**

В 23 и 24 брой от миналата година на в. „Застраховател“ поместихме обширни репортажи за състоялата се на 1 декември 2005 г. в столичния хотел „Радисън SAS“ първа по рода си у нас кръгла маса на тема „Застраховане на спортисти“. Тя бе организирана от Висшето училище по застраховане и финанси (ВУЗФ) със съдействието на Националната спортна академия (НСА), Асоциацията на българските застрахователи (АБЗ) и фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“. В работата на форума участие взеха ректорът на ВУЗФ доц. д-р **Георги Николов**, **Лука Доков**, **Марио Костов** - изпълнителен директор на ЗАД „ТВИ Булстрад Живот“, член на УС на АБЗ и председател на Комисията по животозастраховане в асоциацията, **Мирослав Семизов** - заместник изпълнителен директор на ЗАД „Алианс България Живот“, доц. д-р **Янаки Андреев** - председател на УС на фондация „Проф. д-р В. Гаврийски“ и на УС на Асоциацията на застрахователните брокери в България, проф. **Диана Димитрова** и доц. **Станимир Петков** - преподаватели по спортна медицина в НСА. В дискусиите се включиха също така проф. д-р. ик.н. **Методи Христов** от ВУЗФ, **Катя Ханджийска** - представител на ДЗИ АД, **Валентин Гетов** от Федерацията по аеробика, **Симона Василева** от Федерацията по бейзбол. Присъстваха застрахователи, спортисти, ръководители и студенти от ВУЗФ, журналисти. Темите, по които дискутираха участниците в кръглата маса, бяха „Субекти на застраховането на спортисти“, „Рисковете при спортистите“, „Застрахователни продукти за спортисти“ и „Световният опит при застраховането на спортисти“.

трахователна сума до 18-годишна възраст на лицето е до 10 000 евро, а над 18 години - до 30 000 - 50 000 евро, както и погребални разноски на стойност две-три хиляди евро. Покрити са още трайната инвалидност (трайна загуба на работоспособност), която може да бъде тотална или частична, като трайната загуба се квалифицира като такава обикновено след изтичането на 1 година от датата на злополуката; временна инвалидност (временна загуба на трудоспособност); разноски в болница, лимитирани във време; разноски за рехабилитация на телесна повреда при спортуване; разноски за физи-

ра, чийто доход зависи от съответния спортист. Към покритията за спортисти или самостоятелно може да се осигури и покритие на тяхното спортно оборудване. Към споменатите застраховки се прилагат и изключения - не се покриват преднамерени самонаранявания; телесна повреда под влияние на алкохол и други упойващи вещества; спортуване по време на лекарска забрана; козметична хирургия; бременност; участие в стачки или бунтове; извършване или опит за извършване на углавно престъпление и други. По-нататък г-н Андреев много подробно запозна присъстващите със *застраховането на отговорност*. Тук влиза застраховката „Гражданска отговорност“. *Тази застраховка или секция в полицата е обща гражданска отговорност, с която се покрива отговорността за небрежност на членове на спортни организации, клубове, директори, служители, помощници - доброволци или други лица, ако те станат законно отговорни да възмездят смърт, телесна повреда или повреда на имущество на лице от публиката или на участник в спортното състезание, т. е. виновно причинена вреда. Разбира се, покриват се и съдебни разноски*, поясни лекторът.

Съществуват още и *застраховане на непредвидени разходи*, които покриват неблагоприятно време; бонус за спортиста; смъртен или позорен случай; канцелиране/забандон; неявяване на спортно събитие; обезщетение за приз (в страни като САЩ, Австралия, Канада, където застрахователят осигурява парите за наградата поради колосалните размери на призовете при някои спортове като голф, билиард, конна езда).

В края на доклада си лекторът разгледа и *застраховането на имущество*. В България почти всички застрахователни компании предлагат застраховка „Злополука“ и при спортисти. В държави като Англия, САЩ, Австралия, Канада и други този бранш застраховане се упражнява главно от специализирани в това направление компании, което се обяснява от факта, че така се концентрират по-значими съвкупности и се поемат по-големи отговорности. В много случаи тези застрахователни компании не пренебрегват презастрахователната защита, обобщил лекторът.

И през почивката доц.д-р Янаки Андреев и проф. Методи Христов (вдясно) дискутират по темата

Един от основните докладчици на форума бе доц. д-р **Янаки Андреев** - председател на УС на фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“ и на УС на Асоциацията на застрахователните брокери в България. Той запозна присъстващите с принципите и практиката на застраховката „Злополука“ при спортовете (*Sport Accident Insurance*).

В хода на своето експозе г-н Андреев поясни, че масовостта на спортуването е показател за здравословния начин на живот на хората и в известна степен - за стандарта на техния живот. Всеки спорт обаче, макар и в различна степен, е свързан с вероятна злополука. Следователно застраховането по отделни видове спорт се явява безусловна необходимост, тъй като отделните видове спорт отделно са рискови, предвид възможната злополука.

Това застраховане е необходимо както за индивидуалните и отборните спортове, така и за неорганизираното и организираното спортуване, подчерта докладчикът. При всички подобни случаи става въпрос за осигуряването на здравни и възстановителни разноски на спортуващите - аматьори или професионалисти и юноши или възрастни. Това разграничаване насочва към формирането на съответни застрахователни рискови групи при отделните видове спорт, обобщил г-н Андреев.

Като бранш застраховането „Злополука при спорта“ е добре известно, но е важно да се акцентира и върху неговите нюанси.

Субекти на застраховката, естествено, са спортистите, но същевременно такива са и спортните организации и техният персонал - треньори, мениджъри, администратори, а също така и субекти, оказващи

определени услуги. Съществен момент на застрахователната защита е подразделянето на спортистите по признака аматьори/професионалисти. Много е важно и кой осигурява застрахователната защита - самият спортист, неговият мениджър или клуб, асоциация, организация, лига и т. н. Съществен въпрос при осигуряването на застрахователното покритие е неговият териториален обхват - в национални граници, в регион от света или в световен мащаб. Тук трябва да се добави и друг фактор - честота на спортуването, което може да бъде всекидневно, два пъти седмично, седмично, месечно и т. н. За професионалистите покритието трябва да включва и процеса на тренировките.

Доц. д-р Андреев откри следните основни покрития в застраховането при спортовете: *застраховка „Злополука“, застраховане на отговорност, застраховане на непредвидени разходи и застраховане на имущество*.

По първия раздел г-н Андреев се спира на застраховката „Лична злополука на спортисти аматьори“ и даде конкретни примери от международната практика. Така например при смърт от злополука обичайната зас-

терапия (лимитирани за едно посещение и агрегатен годишен лимит), линейка, манипулационно лечение; зъболекарски разноски (с лимит една злополука); разноски за домашна помощ на спортист след злополука; загуба на доход - след първата седмица със седмичен лимит, но за не повече от 6 месеца.

Застраховката „Лична злополука на професионални спортисти“ обхваща покритието на горната застраховка, изтъкна г-н Андреев и подчерта, че е нормално тя да се допълни с покритието на: лечение извън страната; загуба на доход в значими размери от телесна повреда в съответния спорт и какъвто и да е друг източник на злополука, включително болест. (Например: изплащане на обезщетение от 500 или 750 евро седмично до една година, но обикновено с „франшиза във време - първите 7, 14 или 21 дни не се изплаща обезщетение“); приключване на спортната кариера поради телесна повреда - в такива случаи застрахователната сума е значителна.

На основата на евентуална лична злополука на спортист съществува и покритие за мениджъри и агенти, т. е. издава се застрахователна полица на хо-

Изказването на г-н Андреев предизвика оживена дискусия и множество въпроси относно причините за ниската застрахователна съвкупност на такива застраховки у нас. За да има по-голяма съвкупност, трябва да има по-голям брой застраховани лица, обясни **Лука Доков**. Според него от тази ситуация има изход, защото зад всеки застраховател стои презастраховател. Има презастрахователи, които прилагат „франтинг“, т. е. те определят нивото на премиите, и ги определят не на базата на това, което в България би могло да се случи, а на базата на общия обем, поет от тях в целия свят. В такива случаи и застрахователните премии могат да не бъдат толкова високи, стига повече спортни организации да потърсят застрахователна защита. Г-н Андреев допълни, че въпросът е чисто финансов. За да има спорт, трябва да има добър стандарт на живота. Когато той е нисък, не може да се очаква разцвет. Премиите обаче не могат да се намаляват до безкрайност. Съвкупността ще стане по-голяма, когато хората заживеят по-богато и започнат да спортуват масово.